

PROBLEMA REZISTENȚEI LA ANTIBIOTICE ÎN MEDIUL OCUPAȚIONAL AL LUCRĂTORILOR MEDICALI: SINTEZĂ NARATIVĂ

Ana VÎLCOVA

Spitalul Clinic Republican „Timofei Moșneaga”, Chișinău, Republica Moldova

Autor corespondent: Ana Vîlcova, e-mail: ana.vilcova1@gmail.com

Cuvinte-cheie: rezistența la antibiotice, factori de risc, mediul ocupațional, lucrători medicali.

Introducere. Rezistența la antibiotice reprezintă una dintre cele mai serioase provocări la nivel global în tratarea bolilor infecțioase. Fenomenul de rezistență la antibiotice, când agenții patogeni suferă modificări care reduc sau elimină eficacitatea tratamentelor medicamentoase, devine o problemă din ce în ce mai urgentă la nivel mondial. Lucrătorii din domeniul medical se confruntă cu riscul de a contracta infecții severe și, uneori, fatale, care devin rezistente la tratamentele disponibile. Deși întreaga comunitate este expusă acestui pericol, anumite ocupații sunt mai expuse acestui pericol.

Scop. Studiarea literaturii de specialitate pentru elucidarea antibioretistenței ca factor de risc prezent la locul de muncă al angajaților din sectorul medical.

Material și metode. Studiul a fost fundamentat pe o analiză narativă a 21 de surse științifice din baze de date internaționale care abordează factorii de risc din mediul ocupațional, inclusiv rezistența la antibiotice, și care au impact asupra stării de sănătate a lucrătorilor medicali din instituțiile medicale din Republica Moldova.

Rezultate. În spitalele și în unitățile de terapie intensivă, se conturează un mediu propice pentru proliferarea și răspândirea bacteriilor rezistente la antibiotice. Această situație este generată de utilizarea intensivă a antibioticelor în cadrul unei populații dense de pacienți, expunerea repetată a personalului medical și condițiile specifice din aceste instituții. Transmiterea bacteriilor rezistente includ poate avea loc prin contactul direct cu mâinile contaminate ale personalului, cu suprafețele infectate (mânerele ușilor și echipamentele utilizate), precum și prin contactul direct cu pacienții sau cu fluidele corporale ale acestora, care sunt o sursă primară de infecție. Numeroși agenți biologici, inclusiv bacteriile din aerul expirat sau toxinele eliberate de micete, sunt transmise prin intermediul aerului. Deficiențele în construcția clădirilor și în proiectarea sistemelor de aer condiționat nu asigură condiții optime de ventilație și de uscare a aerului

Concluzii. Starea reală din instituțiile medicale subliniază necesitatea unei abordări multidisciplinare și a unor măsuri preventive robuste pentru a gestiona rezistența la antibiotice în mediul ocupațional al lucrătorilor medicali. Astfel, promovarea unor practici riguroase de igienă, gestionarea adecvată a echipamentelor și a suprafețelor, îmbunătățirea sistemelor de ventilație și a infrastructurii sunt aspecte esențiale în asigurarea unui mediu de lucru sănătos și sigur pentru personalul medical și pacienți.